

Prospekt SLG. Sezona 1964/65, št. 1. Druga premiera v sezoni. Izdalo in založilo Slovensko ljudsko gledališče Celje. Predstavnik: prof. Bruno Hartman. Urednik: Janez Žmavc. Fotografije: Viktor Berk. Naklada: 1.200 izvodov. Cena 20 din. Natisnila tiskarna CP »Celjski tisk« Celje.

Pojoča skrinjica Cesarjeva nova oblačila

1

SLOVENSKO LJUDSKO GLEDALIŠČE CELJE

SLG

Režiser:
JURO KISLINGER

Odrsko prizorišče je ustvaril
AVGUST LAVRENCIČ

Kostume je zasnovala
ALENKA BARTLOVA

Glasbo je napisal
UROŠ PREVORŠEK

Lektor je bil
BRUNO HARTMAN

Nakamura Šinkiči
POJOČA SKRINJICA

Igra v dveh slikah
v prevodu Dušana Tomšeta

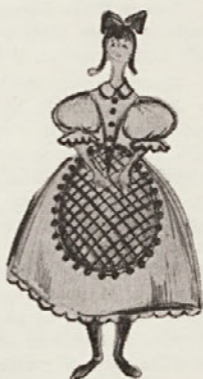
Metka Leskovšek

Slepo dekletce
igra METKA
LESKOVŠEK k. g.
razbojnik
je JANEZ BERMEŽ,
stric pa
SANDI KROŠL

Hans Christian Andersen

CESARJEVA NOVA OBLAČILA

Po pravljici dramatisiral
J. Golias

Cesar — Drago Kastelic
Prvi slepar — Volodja Peer
Drugi slepar — Janez Bermež
Minister — Sandi Krošl
Dvorna dama — Nada Božičeva
Komornik — Franci Gabrovšek
Mati — Marija Goršičeva
Špelca — Zlatka Krašovec
Naglušni gospod — Branko Grubar
Stražar — Štefan Volf

Vodja predstave: Cveto Vernik — Šepetalka: Tilka Svetelškova — Razsvetljava: Bogo Les — Tehnično vodstvo: Franjo Cesar — Odrski mojster: Franc Klobučar — Krojaška dela: Amalija Palirjeva, Jože Gobec in Oto Čerček — Frizerska dela: Vera Srakarjeva — Slikarska dela: Ivan Dečman — Čevlarska dela: Konrad Faktor — Rekviziterska dela: Ivan Jeram — Garderoberka: Angela Korošec.

PREMIERA, DNE 21. OKTOBRA 1964 OB 15.30

DRAGI MLADI GLEDAVCI,

letos smo vam pripravili dve igrici v eni predstavi, POJOČO SKRINJICO japonskega pisca Nakumare Šinkičija in CESARJEVA NOVA OBLAČILA danskega pisca Hansa Christiana Andersena. Prva je nežna in otožna, druga pa razposajena in navihana.

Čeprav živijo Japonci daleč od nas in drugače kot mi, vendarle čutijo tako kot vsi ljudje po svetu. Hudobni so tudi zanje hudobni, dobre po spoštujejo tako kot mi.

Zgodba o slepi deklici skriva v sebi lepo ljudsko misel, da se more človek, ki ne živi najlepše, v našem primeru razbojnik, odkupiti z dobrim delom, pa naj bo z enim samim. Razbojniku se slepa deklica zasmili; pripravljen ji je priskrbeti pojočo skrinjico. Ker ne more drugače, jo ukrade. Dekličin stric pa je videti ves drugačen: z deklico ravna kot s trmoglavim, nadležnim otrokom. Njegovo ravnanje je videti vseskozi pravilno, tudi ko usmrti razbojnika, saj hoče obvarovati dom, sebe in deklico. Vendar pa mu ni dano, da bi pustil spregovoriti svoje srce. Zato nam je ljubši razbojnik, ki mu je dekličina preprostost in nesreča vzbudila vest in dobrosrčnost. Zato vemo, da se bo na nebu zasvetila njegova zvezda, zvezda človeka, ki je zavrgel zlo.

CESARJEVA NOVA OBLAČILA pa gotovo poznate. To je ena izmed pravljič znamenitega Andersena. V lepo opremljenih knjižicah so izšle tudi v slovenskem prevodu.

Pravljica, ki smo jo pripravili za vas, govori o tem, kako domišljavi in neumni smo ljudje. Svojih napak nočemo videti, ampak se drug drugemu klanjamo in laskamo, posebno tistim, ki so nam nadrejeni.

Ničemrni cesar je zaljubljen samo v svoje obleke, drugega mu ni mar. To njegovo prismuknjenost izrabita prebrisana lopova in mu jo zagodeta z obleko, ki je sploh ni. Ministri in dvorjani se cesarju nočejo zameriti, ker se bojijo za svoje stolčke, zato mu umišljeno obleko na moč hvalijo. Vso to igro pa spregleda deklica Špelca, saj je nepokvarjena. Na ves glas pove tisto, kar dvorjani in drugi vdano skrivajo zase, da je cesar namreč gol. Preprosto nepokvarjeno dekletce ne razume dvorskega spakovanja in sprenevedanja, zato vidi stvari takšne, kot so v resnici. Tako kot Špelca pa vidijo golega cesarja tudi vsi preprosti ljudje, ki se jim ni treba lagati, da bi se obdržali na oblasti, kot se morajo ministri in dvorjani.

Obe igrici govorita o dobrih, preprostih ljudeh, le da se prva dotika človeškega srca, druga pa zdrave človeške pameti.

Želimo vam, da bi vam bili obe všeč.